

Jezus neemt afscheid

Serie Johannes 16 - 1

Hemelvaartsdag 14 mei 2026

Schriftgedeelte: Johannes 16:1-16

Tekst: Johannes 16 vers 5a *En nu ga Ik heen tot Dengene Die Mij gezonden heeft*

Punten:

1. Hij gaat heen (*En nu ga Ik heen*)
2. Hij keert terug (*tot Dengene Die Mij gezonden heeft*)

Vragen bij de preek

- Bij punt 1: Hij gaat heen
 - Waar vandaan? Wat is de les voor ons?
 - Hoe? Wat is de les voor ons?
 - Waar naartoe? Wat is de les voor ons?
- Bij punt 2
 - Op welke twee manieren kun je een lange reis gaan maken? Hoe was dat bij de Heere Jezus?
 - De Heere Jezus werd Knecht en Kind. Kun je dat uitleggen? Waarom MOEST dat?
 - De Knecht gaat terug naar Zijn Zender. Welke heerlijke boodschap gaat hiervan uit?
 - Het Kind gaat terug naar Zijn Vader. Welke heerlijke boodschap gaat hiervan uit?

Belangrijke teksten

Johannes 17:4-5 Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk dat Gij Mij gegeven hebt om te doen. En nu, verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelfen, met de heerlijkheid die Ik bij U had eer de wereld was.

Uit de bronnen

Johannes Calvijn in verklaring van Johannes 16 vers 5

Hij matigt door een uitnemende vertroosting de smart, die bij de discipelen kon opkomen uit oorzaak van Zijn heengaan, en dit hadden zij grotelijks nodig. Want zij, die tot dusver zacht behandeld waren, werden geroepen in het vervolg tot zware en harde strijd. Wat zou het dan geweest zijn als zij niet geweten hadden, dat Christus in de hemel waakte over hun zaligheid. Want 'tot de Vader gaan' is niets anders dan opgenomen te worden in de hemelse heerlijkheid om de hoogste macht te verkrijgen. Dit wordt hen dus als een troostmiddel in hun droefheid voorgesteld, dat Christus, als Hij naar het lichaam afwezig zal zijn, toch zal zitten aan de rechterhand van de Vader, om door Zijn kracht de gelovigen te beschermen. Voorts bestraft Hij hier twee gebreken in de Apostelen, namelijk dat zij al te zeer gehecht waren aan de zichtbare tegenwoordigheid van Zijn vlees, en ten andere, dat wanneer die weggenomen zou zijn, zij door droefheid overmand hun ogen niet hoger ophieven. Hetzelfde is doorgaans met ons ook het geval. Want wij verbinden Christus altijd aan onze gewaarwordingen en als Hij Zich niet openbaart volgens onze wens, dan beelden wij ons in, dat wij reden tot wanhoop hebben.